

ASTROFIČARI

Ime dobitnika nagrade za najbolju knjigu aforizama u 2013. u Srbiji bit će saopćeno 1. veljače, a laureatu će 16. veljače biti uručena Plaketa Beogradskog aforističarskog kruga.



IZLOŽBA

Galerija Remont u Bero gradu započinje 15. siječnja ovogodišnju sezonu izložbom "Supstici- tuciona emigracija" autora Nikole Radića Lucatija.

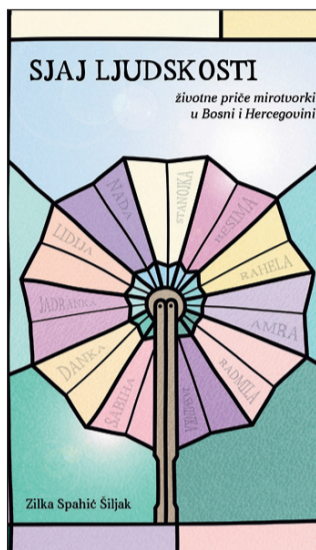
Izjava

Kulturni centar Beograda započinje 14. siječnja novu izlagačku sezonu otvaranjem tri izložbe, među kojima je i izložba najboljih fotografija s natječaj- a časopisa "ReFoto".

arki u BiH"

JAK

**NAŠI IDENTITETI JESU VAŽNI, ALI JE MNOGO VAŽNIJE TKO SMO MI
KAO LJUDI I ŠTO ČINIMO DA POKAŽEMO SVOJU LJUDSKOST**



bavimo drugim ljudima. Nije u pitanju samo nedostatak potpore mirotvot- stvu i dijalogu, već i naša sklonost da samo tražimo mane i nedostatke, a ne da ističemo ono što je dobro i pozitivno. Nekako su ljudi uglavnom skloni gledati što nedostaje u tuđoj bašči, a ne zagledati se u vlastitu i doprinijeti da se barem jedan problem riješi, a ne kreirati i generirati nove širenjem negativnih priča i vijesti. Jedna stvar je dobro- namjerna konstruktivna kritika koju opet treba izražavati tako da se ne povri- jedi druga osoba, a sasvim nešto drugo je namjerno ustrajavati na obezvrjeđiva- nju tuđe ličnosti. Po meni dobar čovjek, a i dobar vjer- nik i vjernica, uvijek moraju krenuti od sebe i sagledati svoje nedostatke, pa tek onda govoriti o tuđim. Ako već trebamo govoriti o dru- gima, onda radije biram lijepe vijesti i postignuća koja mogu nadahnuti, pokrenuti i promijeniti nešto na bolje. S ovih 11 priča ja se nadam da će ljudi biti potaknuti da urade nešto na što će biti ponosni i zbog čega će ih se drugi sjećati po dobru.

O ženama o kojima bismo morali znati više, koje bi nam ustvari svima trebale biti inspiracija i primjer, znamo malo ili skoro ništa. Što mislite, zašto?

- Već sam rekla da neki drugi narativi prevladavaju u našem javnom diskursu i nacionalnom i političkom i religijskom, i da pozitivnim primjeri ne dobivaju potrebnu pažnju. Svako društvo mora voditi računa o tome kakve sadržaje nudi u obrazovanju i medijima i što se podržava i ohrabruje, odnosno što zanemaruje. Kada je riječ o ženama i njihovom radu na izgradnji mira i pomirenja, nekoliko

razloga su mene motivirali da primjere ljepote ljudsko- sti iznesem na površinu, nadajući se da će njihovo svjetlo ljudskosti probuditi zapretene iskre ljudskosti u drugim ljudima.

O ovim ženama ne znamo mnogo jer općenito njihovi uspjesi nisu zabilje- ženi i o njima se malo govori. Same žene su pak zauzete da urade što više, čekajući neko povoljno vrijeme da zabilježe svoja postignuća. Jedno od rijetkih svjedo- čanstava otpora žena ratu i njihovim mirovnim napo- rima nalazimo u knjizi vele- poslanice Swanee Hunt "Ovo nije naš rat". Moja namjera je bila ići korak dalje i osvjetliti višegodiš- nji rad bh. mirotvorki, nji- hovu posvećenost, ustraj- nost i strategije koje su koristile da pomognu susje- dima, prijateljima i drugima koji su podršku trebali, bez obzira kakve su etničke i religijske identitete imali.

Također sam željela pokazati kako žene urade većinu posla na lokalnoj razini, a pregovore na višim razinama vlasti vode muš- karci donoseći odluke koje se tiču i žena i muškaraca. Mirovne priče ovih žena nisu vidljive i zbog toga što etno-nacionalne vlasti i ide- ologije žele držati ljude u strahu i izolaciji kako bi što lakše manipulirali i vladali njima. Strah je emocija koja suvereno vlada ovim pro- storima kako mirotvorke u ovoj knjizi ističu. To je strah za egzistenciju, gubitak identiteta i slično i zbog toga ljudi nisu spremni na promjene i sami se založiti za njih. Ako dovoljno dugo držite ljude odvojene jedne od drugih, podgrijavajući neosnovane strahove, onda se ljudi zamore, oštrica kri- tičkog mišljenja otupi, s čim su svakako računali krea- tori rata i podjela. Stoga i jest teško iskoračiti izvan etno-nacionalnih okvira, ali i društveno poželjnih uloga žena i muškaraca. Ovih 11 žena su se usudile prelaziti nametnute granice gradeći mreže kontakata i podrške, uspostavljajući vrlo snažne i ponekad neočekivane veze. Njima je važno da ostave mir u nasljedstvo budućim generacijama jer vjeruju da svaka generacija treba ostaviti zalag za budućnost, a mir je najveće blago i zalag koji netko može ostaviti u nasljedstvo drugome.

Ljudskost - koliko o njoj danas mislimo i koliko ljudskosti, pojma ljudskosti, ima u religijama, odnosno u propovjedima u vjerskim zajednicama?

- Čini mi se da se ljud- skosti prisjetimo samo onda kada nas netko ugodno iznenadi nečim pozitivnim. Šteta je što su, da tako kažem, izljevi ljud- skosti sve više izuzeci koji

nas iznenađuju i razbude barem na trenutak, a tre- balo bi da ljudskost njegu- jemo i ispoljavamo svakod- nevno. Neljudskost bi tre- bala biti izuzetak, a ljud- skost pravilo. Ljudskost je ključna kako za religijski tako i za nereligijski svjeto- nazor, međutim potrebno je razlikovati doktrinarne principe i etiku vjere ili drug- og svjetonazora od prakse. I vjernici i oni koji ne vjeruju ali slijede određeni etički kod, trebali bi biti ogledalo ljudskosti i ne bi smjeli dozvoliti da njihovim živo- tima vladaju suhoparne forme i rituali iza kojih ne stoji punina ljudskosti. U svakoj religijskoj tradiciji, a napose u monoteističkim tradicijama prisutnim na ovim našim prostorima, ljudskost je ključna za ispravno svjedočenje vjere. Vjera u Boga se ne može odvojiti od dobročinstva, ljubavi prema bližnjem, pravde, samilosti i pomaga- nja. Ogledalo nečije vjere je u drugom čovjeku, koliko je sposoban pokazati ljud- skost i dobro prema dru- gom čovjeku toliko će biti bliži Bogu.

Vjerske zajednice danas barem formalno zagovaraju sve ove principe u kojima se zrcali nečija vjera, i iako je teško generalizirati, postavl- ja se pitanje zašto danas, kada imamo religiju itekako prisutnu u javnoj sferi života, imamo tako malo istinskog svjedočenja te iste religije. Dijelom je to i zbog toga što oni koji propovje- daju nisu dosljedni onome što govore, pa tako i oni kojima propovjedaju imaju pogrešne uzore i poruke o tome da je legitimno jedno govoriti a drugo raditi. Danas se nažalost to više ne zove licemjerstvo, već "snalažljivost" ili "spo- sobnosti". Preko 90% građana i građanki ove zemlje se izjašnjaju kao vjernici i vjernice, pa je za očekivati onda da imamo generacije odgojene u duhu mira, poštovanja i pomaganja, ali naša stvar- nost govori da to nije tako. Bog od čovjeka traži da voli druge ljude, poštuje nji- hova prava i slobode, da pomaže siro- mašne, da ne može zanočiti ako je njegov susjed gladan ili nije primio plaću pa ne može prehraniti obitelj. Međutim, u trci da što više materijalnog steknu, ljudi brzo zaborave svoju ljudskost i obveze koje

imaju prema drugim lju- dima. Većina formalno kaže da vjeruje u Boga, a zapravo oni imaju druga božanstva kojima robuju, kao što je novac, moć, nacija, ili vlastiti interesi. Valja spome- nuti i određene grupe u svakoj vjerskoj zajednici koje su radikalne i isključive u svojim tumačenjima vjere, pa potiču potiranje ljudsko- sti svih onih koji ne misle kao oni. U ime Boga i vjere, sebi daju za pravo da čine nasilje, da mrze i što je još gore da sude i presuđuju, što je vrlo opasno, posebno ako se to još preklapa s etničkim i nacionalnim ide- ologijama.

Nije li u ovakvoj BiH, politički i društveno podi- jeljenoj, potrebno ukazi- vati upravo na svijetle primjere koji bi nam trebali biti putokaz ka boljoj budućno- sti?

- Upravo tako, važno je učiniti sve što možemo da dobro i poziti- tivni primjeri dobiju pažnju javnosti. Svatko od nas je pojedinačno odgovoran i kao građanin i građanka i kao vjernik i vjernica da svjedoči svoju ljudskost, ali i da stane u zaštitu ljud- skosti drugih, posebno onih koji su manjine i kojima se osporavaju temeljna prava i slobode. Valja se prisjetiti da kada god osporimo nekome pravo na jed- nom

mjestu, netko će to isto pravo uskratiti nama na drugom mjestu, i da ako želimo biti principijelni i dosljedni svojih i religijskih ili nereligijskih nazora, onda ne možemo dovesti u pita- nje ljudskost drugih osoba. Svaki čovjek je dio božan- skog stvaranja, tako nauča- vaju religijske tradicije, pa je onda osporavanje prava na dostojanstvo, prava i slo- bode istovremeno i negira- nje tog dijela božanskog stvaranja. Mirotvorke u ovoj knjizi su svojim životnim pričama pokazale da se ono u što vjeruju, bilo da je to Bog ili nešto drugo, ostva- ruje u njihovim djelima i životima.

MIROTVORKE U KNJIZI

Kroz priče mirotvorki u ovoj knjizi željela sam pokazati svima u BiH, ali i u svijetu kako ovdje postoji vjera u mir i suži- vot, iako se ona dovoljno ne predstavlja kao važna vijest u usporedbi s dru- gim vijestima

DRUKČIJA PRIČA

U ovoj našoj sumornoj stvarnosti željela sam ispričati drukčiju priču o svojoj zemlji, priču koja će govoriti o huma- nosti, herojstvu, suosjećanju, prijateljstvu, poštovanju, miru i pomirenju...

BITI ČOVJEK

Mislim da smo previše opterećeni negativnim vijestima i problemima koji jesu stvarni problemi našeg društva, ali ljudima tre- ba nade, treba im lijepih i ohrabrujućih priča koje će ih potaknuti i ohrabri- ti da ne posustanu i da ostanu ljudi

